

❀ ગુજરાત આનામળા સીરીઝ ૯ મી. ❀

પ્રારબ્ધ પહેલે બને પિછે બને શરીર,
તુલસી યહ આશ્ચર્ય હવ મનન બાંધે ધીર.
તુલસીદાસ

❀ વિષ કે અમૃત ? ❀

પ્રયોજક અને પ્રકાશક
ગોર-અંબાલાલ છમનલાલ.
શાકા (સ્ટેટ છડર-મહિકાંઠા.)

સંસાર દર્શન, વિનોદિની અને કમલિની, વણ્ણી દુર્ગાવતી સુવિતા,
સુશિલા, વિગેરેના કર્તા અને કેટલાંક માસીકોના સંપાદક.

વિક્રમાબ્દ ૧૯૭૫.] પ્રત ૧૦૦૦. [ખ્રિસ્તાબ્દ ૧૯૧૮.
પ્રથમ પ્રવૃત્તિ. (સર્વ હક સ્વાધિન).

કિંમત. } આહકોને માટે એક આનો.
છૂટક નકલનો દોઢ આનો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

વિનંતી પત્ર. ૮૫૦૮

આપને મારી વાત જણાવવી એમાં કોઈ વાતનો પ્રતિબંધ નથી. આ આનામાળા સીરીઝમાં મુખ્ય એ ઉદ્દેશો સમાયલા છે. એક તો લેખકનું નિર્વાહ સાધન, બીજું જનસમાજના વર્તનમાં કંઈક સદ્ભાવ ઉત્પન્ન કરવો.

સુર વાંચકો, હું લેખક તદ્દન બહેરો છું તે આપ સર્વને વિદિત છે તેમજ ગુર્જર ભૂમિપર બહેરા લેખકોનો મુખ્ય આધાર ઉદાર ગૃહસ્થો અને ઉત્સાહી ગ્રાહક બંધુઓ ઉપરજ છે, મારા જેવા બહેરા લેખકને અન્ય ગ્રાહકો વધારી આપવા મદદ કરવી તે આપ સુરની દરજ ન છે.

વિ. વાંચન અને તે કેવું હોવું જોઈએ, એ દરેક બંધુઓનું અગ્રાત નહિ હોય, છતાં આ આનામાળા સીરીઝો સારા લેખો ઉપરથી અનુવાદ કરી, જાતે લખી, છપાવી અને જાતેજ વેચું છું તેમજ આ વાર્તાઓ કેટલાંક પુસ્તકોના વાંચનની યાદગીરીમાંથી લખવામાં આવી છે. તો તેના મૂળ લેખકોનો પણ આભાર માનું છે.

દરેક વાંચક બંધુઓએ અન્ય ગ્રાહકો વધારી આપવા કૃપા કરવી. મારા બહેરા થયા બાદ મારા હિતચિંતકો તરફથી જે પ્રેમ-જીરાસા દષ્ટિષ્ઠ છે તે સદાને માટે ચાહું છું. સુર બંધુઓ આપ ગ્રાહક થઈ અન્ય ગ્રાહકો વધારી આપવા મહેરબાની કરશે.

નિર્જળા એકાદશી.

વડાગામ (મહિકાંઠા)

}

આપનો સ્નેહાધીન,
ગુર અંબાલાલ છગનલાલ,
શીકા (રોટ ધડર-મહિકાંઠા.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૦૧- વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ વિષકે યજ્ઞ

વિષય ૬-૧-૩

ચંદ્રહાસની વારતા.

૫ વેં મેઘાવી નામનું એક નગર હતું. ત્યાંના રાજાને ચંદ્રહાસ નામનો એક પુત્ર હતો. તે પુત્રને જન્મ-થીજ શરીરમાં ખોડ એ હતી જે એને છ આંગ-ળીઓ હતી. એ કારણથી રાજાએ જ્યોતિર્વિદ પંડીતોને ખોલાવ્યા અને હેમને જન્મકુંડળી સમ-ધીની હટીકત પૂછી. તે પંડીતોએ એક બીજાની સંમતિ લઈ જન્મ-કુંડળી સાથેનો યોગ મેળવી રાજાને કહ્યું જે —

હે રાજા ? તારા આ પુત્રનાં હમુ દશ વર્ષ સારાં નથી તેનો જન્મ શનિની મહા દશામાં છે. માટે એને કોઈ બીજા નિર્ભય સ્થાન ઉપર મૂકી આવ નહિતો તારો તારા ધનનો અને તારા રાજ્યનો યોડાજ વખતમાં નાશ થઈ જશે. આ હટીકત સાંભળી રાજા ધણો-જ દીલગીર થયો, અને તે સંબંધી વિચાર કરવા લાગ્યો. હવે મારે કેમ કરવું ? મારા એકના એક પુત્રને હું કોઈ બીજે સ્થાન મોકલવા રાજી નથી હશ્વરે જેમ ધાર્યું હશે તેમ થશે. દરબાર બરખાસ્ત થઈ જ્યોતિષીઓ પોતપોતાને ઘેર ગયા, અને રાજા વિચારશૂન્ય અવસ્થા-માં ત્યાં ત્યાંજ બેસી રહ્યો.

વખત આગળ ચાલ્યો અને એ પછી બેચાર વર્ષમાં તો રાજા રાણી સ્વર્ગસ્થ થયાં. અને દુશ્મનોએ એનું રાજ્ય પડાવી લીધું. બીજાં, માણસોએ દુશ્મના સહામે થઈ શકાય એમ નહોતું એટલે તેઓએ દુશ્મન ભયથી એટલુંજ કહ્યું જે, નિરાધાર કુંવર અને એક ધાધને

ચીઠી લખી આપી. પાડોશના કુંતલપુરના રાજના પ્રધાનને ત્યાં મોકલાવી દીધાં.

ચંદ્રહાસ તથા ધાધ કુંતલપુરના આમાત્ય ધૃષ્ટ્યુદ્ધિને ત્યાં જઈ રહ્યાં એ પ્રધાનમાં એનામાં નામ પ્રમાણેજ ગુણ હતા. તેણે એ રાજ્યમાં ધણા વર્ષ નોકરી કરી હતી. લાંચસ્વતોથી તેણે ધણોજ પૈસો પેદા કર્યો હતો. જ્ઞાતે વાણીયો હતો. એનામાં કંઈક પરોપકાર બુદ્ધિ હતી. એ કારણથીજ એણે નિરાધાર કુંવર તથા ધાધને પોતાને ત્યાં રાખ્યાં હતા.

એ પછી કમનશીબ ચંદ્રહાસની ધાધનુ પણ થોડાજ વખતમાં મરણ થયું. બાળક નિરાધાર હાલતમાં આવી પડ્યો. પણ એનાં પૂર્વનાં સુકૃત્યોએ એના ઉપર દયા કરી. નારદ ર્ષીને સમાગમ મેળવી દીધો. નારદ ર્ષીને આ બાળક ઉપર દયા આવી. તેને એકાંત જગામાં લઈ જઈ સ્નાન કરાવી. કંઈક મંત્ર ઉપદેશ આપ્યો. છેવટે જતાં જતાં તે બાળકને એક લખોટી જેવી ન્હાની મૂર્તિ આપી અને ત્હેનું પુજન કરવું એમ શિખવાડ્યું શંકય દુર કરવા માટે અત્રે જણાવવું જોઈએ, કે તે લખોટી તે ભગવાન શાલીગ્રામ (વિષ્ણુ) ની મૂર્તિ હતી.

એ બાળક દરરોજ એકાંત જગામાં લઈ જઈ તેની સાથે રમતો અને નારદ ર્ષિના અનુગ્રહ મુજબ એ દરરોજ એની માનસીક પુજા કરતો. એ મૂર્તિ તેની પાસેથી કોઈ લઈ જાય નહિ એ માટે તે મોઢામાં રાખતો અને રહવારના સ્નાનાદિકથી પરવારી એકાંત જગામાં જઈ મૂર્તિને મોઢામાંથી બહાર કાઢી તેની માનસીક પૂજા કરી પાછી એ મૂર્તિ મોઢામાં મૂકી દેતો. એમ ધણાં દિવસ ચાલ્યું.

હવે એમ કરતાં કરતાં એનું પુન્ય વધી ગયું. હવે એ વાત ઉપર તમને શંકા થશે કે નારદૃષી જેમ પહેલાં સર્વે ઠેકાણે આવતા તેમ હવે કેમ આવતા નથી અને માણસોની નજરમાં પડતા નથી. તેનો ઉત્તર એવો છે જે તમારી શ્રદ્ધા ભાવના પ્રભુ પ્રિયેની ઐક્યતા તદ્દન ઓછી થઈ ગઈ છે. એ કારણથીજ દેવો અત્રે આવતા નથી તેનો એક ન્હાનો સરખો દ્રષ્ટાન્ત છે કે—

એક વખતે નારદ ર્ષિએ ભગવાન વિષ્ણુને પ્રશ્ન કર્યો. કે હે પ્રભુ આપ જગતની રક્ષા છુપા રહીને કરો છો. તે કરતાં આપ મનુષ્યોમાં જેમ રાજાઓ જાહેર રીતે સીંહાસન ઉપર બેસી રાજ કરે છે, લોકોમાં પ્રખ્યાતી મેળવે છે, અને ધણા લોકો તેમની સેવા વંદના કરે છે, તેમ આપ કેમ કરતા નથી, આપ તો અંતર્યામી પરમાત્મા છો. આપે પણ મનુષ્ય લોકમાં રહી એવી રીતે જાહેરમાં રાજ્ય આસન ઉપર બેસી રાજ્ય કરવું જોઈએ. એ પછી ભગવાને કહ્યું કે એનો ઉત્તર હું તમને થોડા દીવસ પછી બતાવીશ. હમણાજ ત્હમો સત્ય લોકમાં જાઓ. અને અમુક ગામના અમુક મહોલ્લામાં શું થઈ રહ્યું છે, તે જોઈ આવો—

ભગવાનની આજ્ઞાઅનુસાર તરતજ નારદજી સમલોકમાં ગયાં અને તે ગામના તેજ મહોલ્લામાં એક ચાલીસ સુંઠનો મોટો હાથી હતો. તેની ચારે બાજુએ લોકોનો મોટો સમૂહ ભેગો થયો હતો. કેટલાક લોકો એને જોઈ જોઈ ખુશ થતા હતા કેટલાક છોકરા પથર નાખતા હતા. તો કેટલાએક મોટા જીવાત્માની મશકરી કરતા હતા. એ પંખીતો કલાક બે કલાકમાં બસો ત્રણસોથી માંડીને આઠદસ હજાર માણસ ભેગા થઈ ગયું.

વખત આગળ ચાલ્યો જોઈ જોઈને ભેગા મળેલાઓમાંથી એક પછી એક છુટા થવા લાગ્યા. અને બીજા દિવસે તો માત્ર પાંચદસ માણસોજ તે હાથીની પાસે જોવામાં આવ્યાં, આ હકીકત નારદજી. એ વૈકુંઠમાં આવી ભગવાનને કહી સંભળાવી ત્યારે અંતર્યામી પરમાત્મા એવા જે ભગવાને નારદજીને કહ્યું જે હું પણ જો એવા પ્રકારે પ્રકાશમાન થઈ મૃત્યુલોકના રાજાઓની સમાન હાલમાંથી રહું તો ધણા દીવસ પછી અતિષ્ઠિચચાદ્વજા મારી પણ અવગ્ના થતાં વાર લાગે નહિ અને મને પણ લોકો માને નહિ. આ સાંભળી નારદજી તે દિવસથી પોતાનું કામ નિયમસર કરવા લાગ્યા પોતાનું અપમાન થાય એ માટે નારદજી આ લોકમાં શા માટે આવે? જો કે તેઓ પોતે પ્રત્યક્ષ આવી સાધુ મહાત્માના રૂપમાં તમારી સામે ઉભા રહે તો પણ લોકો તેમની મશ્કરી કરે, તો પછી કોઈ છેવટે બાવો જોગટો પણ કહી દે—

અહીં કુતલપુરના પ્રધાન ધૃષ્ટપુર્ણિની કન્યા વિવાહયોગ્ય થઈ ગઈ હતી એ કારણથી તેણે જ્યોતિષીઓને બોલાવી કન્યાની જન્મકુંડળી તેમને બતાવી અને પૂછ્યું કે તેનો વિવાહ કોની સાથે થશે? એ પછી જન્મ પત્રિકા જોઈ જ્યોતિષીઓએ કહ્યું કે તમારે ત્યાં જે નિરાધાર બાળક પાળવામાં આવ્યો છે તેની સાથે આ પુત્રીનો લગ્ન-યોગ છે. એમ આ પત્રિકા ઉપરથી જણાય છે, એ પછી તે મંત્રીને ધણુંજ ખોટું લાગ્યું. અને ક્રોધ કરી જ્યોતિષીઓના વચનને પોતાના બળથી મીથ્યા કરવા વિચાર કર્યો. રાજસેવકોને બોલાવી, “ચંદ્રહાસને” જંગલમાં લઈ જઈ મારી નાખો એવો એકદમ હુકમ આપ્યો ત્યારે તે સેવકો તેને એક ઘેર જંગલમાં લઈ ગયા અને તેનો વધ

કરવા માટે વિચાર કરી એક જગ્યા ઉપર આસન લીધું. ત્યારે તે બાળક ઘણીજ નમ્રતાથી કહેવા લાગ્યો કે અરે બાઈઓ ? ત્હમો મને મારી નાખશો ? હું એક નીરપરાધી બાળક છું. ઠીક જો તમારો મને મારવાનો વિચાર હોય તો પહેલાં મને સ્નાન સંધ્યાદીક કરવાદો. પછી બન્ને તમે મને મારી નાખજો.

ઉપરની હકીકત ઉપર મારાઓએ ધ્યાન આપ્યું નહી. તોપણ એક બુદ્ધાને દયા આવી અને તેણે તેમ કરવાને રજા આપી. છેવટે તેના સોગતીઓને તેણે કહ્યું કે બાઈઓ આપણને એ બાળક મારવાનો તો છેજ માટે બન્ને અડધા કલાક પછી મારીશું. હમણાં તે જે કામ કરતો હોય તે તેને કરવા દો સૌએ રજા આપી એવા પ્રકારે છુટી મળતાંજ ચંદ્રહાસ સંધ્યા આદીક નીત્યક્રીયાથી પરવારી શાલીગ્રામની મૂર્તિ મુખમાંથી બહાર કહાડી તેની માનસીક પુજા કરતો પ્રાર્થના કરવા લાગ્યો, કે--

હે ભગવાન ? હે સર્વાશ્રય, સર્વ શક્તિમાન ઈશ્વર આપ સર્વશ સર્વ બ્યાપી વિરાટ પુરૂષછો તેથી હું આપને નમસ્કાર કરુંછું.

હે અનંત, હે કેશવ, હે માધવ--આપ પ્રાણી માત્રના હૃદય ભૂત છો. જગતનો આધાર આપના ઉપરજ છે. આપ સર્વદર્શી અને જગતના પરિત્રાતાછો, દુષ્ટોના સાશન કર્તા છો. અધર્મીઓના સાક્ષાત્ત યમરૂપછો. આપ વિષ્ણુછો. અનંત બ્રહ્માંડના આપ શીવ રૂપ છો તેથીજ હું આપને નમસ્કાર કરુંછું.

હે નાથ, હે અનાથ બંધુ મારી બહારે ધાઓ, અને કાળરૂપે ઉભેલા દુષ્ટ ચંડાળોના હાથથી બચાવો. હે પ્રભુ હે દીનબંધુ હવે મારી આ છેવટની પુજા ગ્રહણ કરજો.

બને તો મારૂં શરણાંગતનું રક્ષણ કરજો, એ પછી તરતજ ભગવાને ચતુર્ભુજ સ્વરૂપે દર્શન આપી કહ્યું કે, બેટા તું ભયનકર હવે તને સાક્ષાત કાળનો પણ ભય નથી તને જે કોઈ મારશે તેનાજ કટકે કટકા થઈ જશે એનાં શસ્ત્રો હાથમાંથી છુટી જશે. મારે તું નિર્ભયથા. સાંભળી ચંદ્રહાસે પ્રભુના ચરણોમાં વંદન કર્યું. અને પ્રભુ ત્યાંથી અંતરધ્યાન થઈ ગયા. વળી આકાશ વાણી થઈ કે હે દુષ્ટો, જે ત્હમો ચંદ્રહાસને મારશો. તો તે પહેલો તમારાજ કટકા થઈ જશે. તમારાં શસ્ત્રો તમારાજ મસ્તકપર પડશે. મારે સીધા સીધા ઘેરજ ચાલ્યા જાઓ. એ પછી તે મારવા વાળાઓને પ્રાણ ભયથી તે બાળક ઉપર દયા આવી તેને છોડી મૂક્યો પણ એની છઠ્ઠી આંગળી કાપી લઈ ગયા અને પ્રધાનને બતાવી કહેવા લાગ્યા. હે પ્રભુ, અમોએ તેને મારી નાખ્યો છે. અને તેની આ છઠ્ઠી આંગળી કાપી લાવ્યા છીએ. આ સાંભળી ધૃષ્ટ્યુદ્ધિ ધણોજ ખુશી થયો.

અહીં ચંદ્રહાસ ધણોજ આનંદની સાથે વનમાં રહેવા લાગ્યાં તે કંદમૂળ ખાઈ અને ઉત્તમ ઉત્તમ ઝરણોનું પાણી પી ભગવદ્ ભક્તિમાં નિમગ્ન રહેવા લાગ્યો. ઇશ્વરની કૃપાથી ગાય તેની પાસે આવી દૂધ પાઈ જતી અને મોર તેની ઉપર છાયા ધરતા તથા વનનાં હિંસક પશુઓ પણ એની રક્ષા કરતાં. અહીં દુઃખ નથી, અહીં પરિતાપથી અહીં કોઈ કોઈનો રાજ નથી અહીં કોઈ કોઈની પ્રજા નથી ત્યાં કોઈ કોઈની ચોરી કરતું નથી. અને કોઈ કોઈને પકડી કેદખાને નાખતું નથી, સર્વત્ર આનંદ અને સુખની છાયા વર્તમાન છે. ત્યાં સુકાળ છે. અને સત્ય યુગ ચાલે છે. જેને જેમ ફાવે તેમ આહાર વિહાર કરી શકે છે. અહીં યોગ મગ્ન થયેલા યોગી મહાત્માઓનું વિશ્રામસ્થાન છે કે જ્યાં અસત્યનો પ્રવેશ કિંશિત માત્ર નથી ત્યાં

નિદાધાર ચંદ્રહાસ કંદ મૂળોનો ફળા હાર કરતાં પોતાના દિવસો સુખ પૂર્વક ગુજરે છે એમ ઘણા દિવસ ચાલ્યું. એ પછી કુંતલપુરના રાજના ખાલસા રાજની સ્વારી તે જંગલમાં થઈને નીકળી તે બાળક તેની દ્રષ્ટિએ પડ્યો, તે રાજ પુત્ર વગરનો હતો વૃદ્ધ હતો. અને આંત્ર કાન્તિમાન પુત્રને જોઈ ઘણો જ હર્ષ પામ્યો વિચાર કર્યો કે હું તેને પોતાની રાજ્યધાનીમાં લઈ જઈ તેને પુત્રની સમાન પાળી તેને રાજ્ય આપી દમ્પત્તિ વિચાર થતાં જ રાજસેવકોએ એ પુત્રને પોતાની રાજ્ય ધાનીમાં લીધો અને તેનું પાલન પોષણ કરી છેવટે એને જ રાજ કરી દીધો, અને તેનું જતન કરવા લાગ્યા.

કુંતલપુરનો મંત્રી ધૃષ્ટ્યુદ્ધિ કોઈ કારણ પ્રસંગે એ નગરમાં આવ્યો અને ચંદ્રહાસને જોઈને ઘણો જ વિચારમાં પડ્યો. મનમાં કહેવા લાગ્યો કે. અરે ? મેં એને ચંડાળોના હાથે મારવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો છતાં આ નર પિશાચ, દુષ્ટ ચંડાળ મારી દૃષ્ટિ સમીપ ક્યાંથી હાય વિધિનું વાક્ય અને બ્રાહ્મણોનું જ્યોતિષ મિથ્યા કરવું એ મારામાં સામર્થ્ય નથી ? ના, તેમ હું કરીશ, ગમે તે રીતે અને ગમે તે પ્રકારે તેનો વિનાશ જ કરાવું મનુષ્ય ધારેતો શું કરી શકતો નથી, અલગત બધુયે કરી શકે છે વળી હતો એક સમર્થ પુરુષહું. રાજ્યનો આમાત્ય છું-હજારો નોકર નશરાં મારી આગળ ફરે છે. અને એજ હુકમથી હું પગમાં જ્યાંનું ત્યાં કરી નાખું. આ મારો અહંકાર નથી, અભીમાન નથી સત્ય વાક્ય છે. હું એને પાંચમાલ (નાશ) કરી દમ્પત્તિ, એ પ્રેત જેવો નિરાશ્રીત અનાથ બટકતો બાળક મારા જેવા પ્રધાનની પુત્રીનું પાણી ગ્રહણ કરનાર કોણ શું, એને પરણશે ? જોઉં છું કે તે કેટલા દિવસ જીવતો રહે છે. ઠીક-પણ, એને રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું ?

વળી એણે આધીન રાજને ધમકાવ્યો અને કહ્યું જે તમે મહારાજની આજ્ઞા સિવાય આ બાળક રાજ્ય કેમ આપ્યું ? હવે હું મારા પુત્ર મદનને તેની હકીકતનો પત્ર લખી આપી મહારાજની પાસે મોકલું છું. ત્યાં મહારાજ તેને પ્રત્યક્ષ જોઈને રાજ્ય ચલાવવાની મંજૂરી આપશે તે સિવાય તમારી એકલી સત્તાથી બની શકે એમ નથી. આવી ધૃષ્ટ્યુદ્ધિની ધમકીથી તે વૃદ્ધ રાજા ગભરાઈ ગયો. પણ ધૃષ્ટ્યુદ્ધિની વાત સર્વેએ માનીને કુંતલપુર મોકલી દીધો. તે મંત્રીએ પોતાના પુત્રને આપવા માટે એક બીજો જુદો પત્ર લખ્યો હતો. જેમાં લખ્યું હતું જે.

માઈ મદન ? આ પત્રની સાથે મોકલેલા માણસને એકદમ “ વિષ ” આપવાનો તૈયારી કરજો. તેમાં વિલાંબ કરવી નહીં.

એ પછી ચંદ્રહાસ કુંતલપુર જઈ પહોંચ્યો. અને નગરની બહારના એક બગીચામાં ઉતર્યો. માતુકરી જળ પીધા પછી માર્ગમાં ચાલવાના પરિશ્રમથી એક સીતળ વૃક્ષની નીચે સુઈ ગયો ત્યાં તેને નિંદ્રા આવી ગઈ.

એ વખતે ધૃષ્ટ્યુદ્ધિની કન્યા “ વિષયા ” પોતાની સહચરીઓ સાથે ફરતી ફરતી આ બગીચામાં આવી. અને ત્યાં આ બાળકનું સુંદર રૂપ જોઈ અત્યંત મોહીત થઈ ગઈ, અને પોતે આત્મમત કહેવા લાગી કે,—અહો ? આવું સુંદર અને અપૂર્વરૂપ ? એની વિશાળ બ્રુટી એનાં સુંદર વિરનેત્રો, અહો ? એની કેવી મનોહર મૂર્તિ ? ધારોકે આ એક આકાશમાંથી ઉતરેલો દીવ્ય પુરુષ છે. અરે શું નિશાકાર (ચંદ્ર) વિશ્રાંતિ લેવાને અથવાતો માનવ જાતીની પરિક્ષા કરવાને

આ સ્થળે આવ્યોતો નહિ હોય ? અરે ગમે તેમ હોયપણુ હતો ત્હે - મ—ની.

વળી થોડીવાર સ્તબ્ધ થયા પછી મનની સાથે કહેવા લાગી. કે મારો અંતરાત્મા વારંવાર કહે છે કે તે રાજ પુત્ર છે. તે ક્ષત્રિય પુત્ર છે એ દેવ છે. અહા ? મૂખ ઉપરથી જાણે અમૃત ઝરે છે. એનાં ચંચળ નેત્રા જાણે શાન્તિનાં કીરણો વર્ષાવી રહ્યાં છે. ધન્યવત્તમારી ગતી અકળ છે હીલા અપરંપાર છે. એ પ્રેમ અને એ મૂર્તિને હું ભૂલી શકીશ કેમ ?

એમ વિચાર કરતી, અને હાસ્યરસમાં ગોથાં ખાતી તે પ્રેમી ખાળા એનાજ રૂપને એકીટસે જોવા લાગી ત્હેવામાં એની સાથે જે પત્ર હતો તે એના જોવામાં આવ્યો.

ઝટપટ એ પત્રને યુક્તિથી ખોલી અને તેની અંદરના સમાચાર વાંચ્યા તો તેમાં “વિષ” ની વાત લખેલી હતી. આ હકીકતથી તે આશ્ચર્યમાં પડી ગઇ ને વિચાર કરવા લાગી કે આવા સુંદર પુરુષને મારા પિતાએ વિષ આપવા માટે કેમ લખ્યું હશે. આ પત્ર લખવામાં કંઈકે પણ ભૂલ થઈ ગઇ છે. પિતાનો ઉદ્દેશ— “વિષ” શબ્દને ઢેકાણે “વિષયા” લખવાનો હોવો જોઈએ પરંતુ તેઓ “યા” અક્ષર લખવો ભૂલી ગયા છે. અવશ્ય આ પત્રને હું સુધારી લઉં છું એમ વિચાર કરી પોતાના નેત્રામાંથી કાજળ કહાડીને એક સળીથી. “વિષ” શબ્દની આગળ “યા” અક્ષર જોડી દીધો. એ પછી પત્ર જ્યાંને ત્યાં બંધ કરી પોતાના મહેલ તરફ ચાલી ગઇ.

મનુષ્યની ભાગ્યદેવી જ્યારે પ્રસન્ન થાય છે ત્યારે તેને ચારે દિશાઓમાંથી સુખજ આવી મળે છે. દુઃખના સમયે જેમ દુઃખ અનેક સંકટોથી ઘેરી લે છે. તેમજ સુખનો ઉદય થાય છે ત્યારે એનાં વિ-મળજ્યોતી વડે સર્વ સૃષ્ટિ (સુખ) ને ઉજવળ કરી દે છે સુખી મનુષ્ય જે કાંઈ કાર્ય કરે છે તે વખતે તે કાર્યમાંથીજ સુખ મળે છે આહા? ભાગ્યની એવી વિચીત્ર ગતી છે. હસવાને વખતે હસાવે છે. અને રડવાને વખતે રડાવે છે. હમણાજ ચંદ્રહાસને ભાગ્યદેવી પ્રસન્ન થઈ છે. એથીજ જ્યાં ત્યાંથી સુખ આવી મળે છે.

ચંદ્રહાસે જાગ્યા પછી ધૃષ્ટમુદ્ધિને ત્યાં આવી તે પત્ર મદનને આપી દીધો. પત્ર વાંચી મદન ઘણોજ ખુશી થયો. કે, પિતાજી એ મારી બેનને માટે યોગ્ય વર શોધી કાઢી અહીં મોકલ્યો છે. હુ પણ વિલંબ ન કરતાં એ બંનેનાં લગ્ન કરી આપું એ વિચારની સાથે તેણે આજ્ઞાલુને બોલાવી ઘણીજ ધામધુમથી ઉતાવળે લગ્ન કરી દીધાં. એ બંનેનાં લગ્ન થયા પછીના છેલ્લો ઉત્સવ રહ્યો હતો. એટલામાંજ ધૃષ્ટમુદ્ધિ કુંતલપુર આવી પહોંચ્યો. અને આ હકીકતથી ઘણોજ ક્રોધાયમાન થઈ ગયો પછી એણે મનમાં વિચાર કર્યો. કે ભલે કન્યા વિધવા થઈ જાય તો કાંઈ નુકસાન નથી પણ એવા અનાથ બાળકને કન્યા આપવી ? તે કરતાં તેનો પ્રાણાન્ત કરવો અવશ્ય છે એમ નિશ્ચય કરી ચંદ્રહાસને સર્વ સાંભળે તેમ કહેવા લાગ્યો.

મારા વહાલા જમાધરાજ ? તમારાં લગ્ન થઈ ગયાં છે. હવે અમારા કૂળના રીત રીવાજ મુજબ ચંડીકાના ચરણોમાં આપે પ્રણામ કરવા જોઈએ, અને આપે કાલરોજ પુંજની સામગ્રી તૈયાર

કરી મહાકાળીનાં દર્શન કરવાને જવું. અને ભક્તિથી પુંજ કરજો નહિતો તેમાંજ તમારૂં ખરાબ થવા સંભવ છે.

એ પછી ધૃષ્ટ્યુદ્ધિએ પુંજરીએને બોલાવી તેમને સાનમાં કહી દીધું જે કાલે સહવારે, જે, પુજા કરવાને માટે પહેલો આવે. તેને ચંડીકાની આગળ બળીદાન દઈ દેજો. તમેને હું ધણીજ સારી બક્ષીસ આપીશ. એવી રીતે સર્વ પ્રકારે વાત ચીત થયા પછી સર્વ પ્રમંથ ધૃષ્ટ્યુદ્ધિએ ચંદ્રહાસના નાશનો કરી દીધો.

અહીં ચંડીકાએ કુંતલપુરના રાજાને સ્વપ્નમાં કહ્યું જે સહવારમાં તું તહાર રાજ્ય, મંત્રીના જમાઇ (ચંદ્રહાસ) ને આપી દેજો, નહિતો તહારો, તહારા ધનનો, અને રાજ્યનો નાશ થઈ જશે. પરાઢીયે રાજા વહેલો હાલ્યો અને મંત્રીના જમાઇને બોલાવવા એક દુતને મોકલ્યો પહેલાં તે દૂત મદનને આવી મલ્યો. અને મદને રાજાની આજ્ઞાના સમાચાર જાણી, ચંદ્રહાસને પાસે બોલાવી ખુશી થતાં કહ્યું જે આપને રાજમહેલમાં હમણાંજ બોલાવે છે માટે એ કારણથી આપ જલદી જાઓ. અને હું પુંજનો સામાન લઈ તમારી વતી દેવીની પુંજ માટે જઈશું. તેઓએ એક બીજાની વાત સ્વિકારી અને સંકેત મુજબ, પોતપોતાને રસ્તે ચાલ્યા ગયા આ ગરબડની વચમાં ધૃષ્ટ્યુદ્ધિને કંઈ સમજ પડી નહીં.

અહીં રાજાએ પોતાની ગાદી ધણાજમાનની સાથે ચંદ્રહાસને આપી દીધી અને મંદીરમાં અંધકારના કારણથી મંત્રીના પુત્રને ન જોખખતાં પુંજરીએ દેવીની આગળ બળીદાન દઈ દીધું. આ સમાચાર જાંબળી મંત્રી દોડતો દોડતો દેવીના મંદીરમાં આવી લાગ્યો.

તો ત્યાં મદનને લોહીથી ખરડાયેલો અને મરી ગયેલો જોઈને મંત્રી ગભરાઈ ગયો અને પુત્ર વિયોગથી તેણે પણ મંદીરના થંભા સાથે માથું ફેડી પ્રાણ છોડી દીધો. આ વાત આખા નગરમાં ફેલાઈ ગઈ તેથી ચંદ્રહાસને ઘણું જ માડું લાગ્યું અને તે દોડતો દોડતો દેવીના મંદીરમાં આવી લાગ્યો, અને પ્રાર્થના કરવા લાગ્યો જે.

હે માત ? મારો કોઈ અપરાધ નથી. આ બંનેનું આપ રક્ષણ કરો. આ વખતે સાળા અને સસરાના મરણનું કારણ હું જ છું. એવી નિંદા આખા નગરમાં ફેલાઈ ગઈ છે. આ કલંક તમારા સિવાય કોઈથી દુર થઈ શકશે નહિ. અને જો. એમ નહિ કરો તો મારે પણ જીવતાં રહીને શું કરવું ? હું પણ મારો આત્મા આપના ચરણોમાં આપી દઈશ—મારૂં શરણાંગતનું રક્ષણ કરો.

એવું કહી તલવારથી પોતાનું શીર કાપવાની તૈયારીમાં હતો એટલામાં જ દેવીએ પ્રત્યક્ષ પ્રગટ થઈ તેને પકડી લીધો અને તેની વિનંતીથી (મદન તથા ધૃષ્ટ્યુદ્ધિ.) એ બંનેને જીવતા કરી દીધા. અને છેવટની ઘટનામાં લીન થઈ તેઓ આનંદની સાથે પોતપોતાને ઘેર ગયા.

ઉપરની સર્વે વાતમાં ચંદ્રહાસના અનન્યભાવથી શાલિંગ્રામની પુંજ અર્ચન કરવાનું એ જી હવું. ભક્તિનું ફળ મોટું છે. એ આપ જાણો છો. પ્રારબ્ધ યોગ, અને ભક્તિ એ બે વિષય જુદા છે. તેમાં પણ ભક્તિનું ફળ એ પ્રારબ્ધ યોગનો દ્રઢ પાયો છે. સારા સંસ્કારોમાં આપણો જન્મ હોય અને પ્રારબ્ધના યોગ સારા હોય તો તેવી જ રીતે આપણા વર્તનમાં આપણે સારીરીતે જ રહેવું જોઈએ.

તાત્પર્ય એ છે જે કોઈ સંધ્યા, દેવપુજનને નિયમની સાથે કરે છે તેની આધિવ્યાધિ રહેજમાં નષ્ટ થઈ જાય છે. અને સંકટની વખતે ઇશ્વર તેને સ્થાય કરે છે. અસ્તું.

સ્વારથ કે સખ બાઈ.

સ્વારથ કે સખ બાઈ શ્યામ ખીના સ્વારથ કે સખ બાઈ	
માત, તાત, સુત દાસ બગની સ્વારથ સે સુખદાઈ.	શ્યામ. ૧
ધન જોખન સખ સુખ કે દાતા ધરમ કરે નહિ પાઈ.	શ્યામ. ૨
વૃદ્ધ બયો તખ ધન સુત માગે, લાકડ દેવે લુગાઈ.	શ્યામ. ૩
સ્વારથ છુટો કખૂ ન હુકે, આવે ન તોરી માઈ.	શ્યામ. ૪
ચેત ચેત મનુષ્ય ચપળ થઈને પરમારથ કર કાંઈ.	શ્યામ. ૫
સ્નાન, દાન, જપ, તપ, કરીને ભજીલે શ્યામ સુખરાઈ.	શ્યામ. ૬
રામ કૃષ્ણ ગોવિંદ ભજીલે કરલે સત્ય સગાઈ.	શ્યામ. ૭
ચરણ કમળ પ્રભુ શ્યામ શરણમાં નાયત હરિગુણ ગાઈ.	શ્યામ. ૮

સાંસારિક, ધાર્મિક અને નૈતિક વિષયોથી ભરપુર.

અમારાં લોકપ્રિય પુસ્તકો.

પુસ્તક.	વિષય.	શુદ્ધ નકલની કિંમત.
૧ હું મહાત્મા તુલસીદાસજીનું જીવનચરિત્ર	...	૦—૧—૬
૨ જી—રમુજમાળા ભાગ ૧ લો	૦—૧—૬
૩ જી—રમુજમાળા ભાગ ૨ જો	૦—૧—૬
૪ યુ—કન્યાવિક્રય	૦—૨—૬
૫ મું—ટપ્પાની મુસાફરી...	...	૦—૧—૬
૬ હું—અહિંસા	૦—૧—૬
૭ મું—દેશ સેવા અને ભક્તિ	૦—૨—૦
મું—રમૂજ કાવ્યો	૦—૧—૦
મું—વિષ કે અમૃત ?...	...	૦—૧—૦
—સ્નેહમંધુ-કૃષ્ણ સુદામા	૦—૨—૦
—શુશીલા	૦—૧—૬
—મિલ્યમંગળ અથવા સુરદાસ	૦—૧—૦

—કિપરના આર અંકોની ચીં પી. સહિત રૂ. ૦—૧૪—૦

ગાવનાર વાચકોએ નિચેના સરનામે પત્રવ્યવહાર કરવો.

લાલ જગનલાલ } આનામાળા સીરીઝની ઓફિસ
પંચ" ઓફિસ } પોસ્ટ વડાગામ મું. વડાગામ.
અમદાવાદ. } વાયા-તલોદ. એ. પી. રેલવે.

મુદ્રાલય પ્રેસમાં પા. ડાહ્યાભાઈ દલ સતરામે છપ્યું.

શાહપુર નવી પોળ—અમદાવાદ.

